

naturligt Afdelingernes Antal noget større i Jylland end paa Sjælland. Vi har i øvrigt søgt at muliggøre en selvstændig Optræden for hver Landsdel og har bl. a. af den Grund beholdt de to Generalkommandoer. Vi har ligesom Venstre foretaget visse Forøgelse af Artilleriet og Maskingeværerne; desværre sætter økonomiske Hensyn ret snævre Grænser for, hvor langt man kan gaa i den Henseende.

Vi har bevaret den almindelige Værnepligt. Vi mener ligesom Venstre og i øvrigt en Del af Socialdemokratiet, at den almindelige Værnepligt er det sikreste Fundament for Hæren, den eneste Garanti for, at den ikke bliver et Uroelement i Folket. Man har fra radikal Side erkendt, at der kunde komme en Ensidighed ved det radikale System, hvis det var saaledes, at man fra visse Sider, fra visse Befolkningslag, agiterede imod at gaa ind i Hæren. Men dette behøver man ikke at opstille hypotetisk, thi Forholdet er det, at Socialdemokratiet allerede igennem en Aarrække har agiteret og sagt til sine unge, at de skal foragte denne Morderuniform. Og nu kan man ikke vente andet end, at disse unge Mennesker tror paa, hvad der fortælles dem, man kan ikke tænke sig, at de som overbeviste Socialdemokrater skulde lade sig fange af det Vederlag, som de Radikale tilbyder dem for at trække i Morderuniformen. Det er ganske karakteristisk for den Tillid, man har til Systemet, at man bevarer Lægdsrullen. Det er rigtigt sagt af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i Gaar, at naar man rejser Indvendinger imod den almindelige Værnepligt, er det, fordi der er det farlige ved den, at den aabner Muligheder for at rejse de store Hære. Her maa der dog tales om „forholdsvis store Hære“. Men denne Mulighed bevarer man fuldt ud, naar man har Lægdsrullen.

En anden Ting er ganske karakteristisk for Socialdemokratiets Udvikling, og det er denne, at nu tales der ikke mere om, at Bøsserne vender mod Folket. Det ærede Medlem Hr. Stauning har virkelig paa det Punkt gjort en fortjenstfuld Gerning. Nu kender alle Sandheden i denne Sag, nu kan vi alle tale frit om den. Og nu er der ingen, der ønsker at tale om den. Derfor skal jeg ogsaa lade den ligge.

Et Punkt i vore Forslag vil jeg særlig dvæle ved, det er Landstormen. Den er kommet frem som et Produkt af forskellige Hensyn. Man har ønsket at gøre Værnepligten almindelig. Der findes i Venstres Kommissionsbetænkning af 1909 et veltalende Forsvar for denne Tanke. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse

citere denne og enkelte andre Udtalelser. Det hedder: „Dette Misforhold“ — nemlig at Værnepligten ikke udnyttes — „bør fjernes. Det er i flere Henseender uheldigt, at en steds større Del af tjenstdygtige, unge Mænd ikke kan indkaldes til militær Uddannelse, fordi der ikke er Plads til dem indenfor de ved Loven begrænsede Afdelinger. Det er uheldigt for Forsvaret, som derved er afskaaret fra at give særlig Fodfolket den Forøgelse, det nok kan trænge til, og det er uheldigt for Befolkningen, idet det svækker den Følelse af Fællesskab, af Lighed i Byrder som i Rettigheder, der bør være det bærende Grundlag for Opfyldelsen af Borgerpligt, ikke mindst, hvor det gælder det personlige Bidrag til Bestræbelsen for at hævde Fædrelandets Selvstændighed. Særlig vilde Ulemperne ved den bestaaende Ulighed føles haardt, naar det i Ufreds Tid kunde blive nødvendigt at indkalde ældre Mænd og Familiefædre i stort Tal, medens yngre, til Tjenesten egnede Mænd fik Lov til at gaa hjemme, fordi de ikke havde modtaget den fornødne Uddannelse.“ Dette er efter mit Skøn overmaade rigtigt, og det er netop Hensyn af denne Art, som har været medvirkende til, at vi har opstillet vort Landstormsforslag.

Socialdemokraterne siger i deres Betænkning: „Da den fysiske Uddannelse, som en Del af Ungdommen hidtil har faaet ved Soldatertjenesten, ophører, hvis Afvæbning gennemføres, foreslaar Mindretallet, at der for Ungdommen indføres obligatorisk fysisk Opdragelse med Gymnastik, Vaabenbrug“ — *Vaabenbrug* — „og anden Legemsøvelse. Medens Goderne ved den nuværende militære Uddannelse kun er kommet et lille Mindretal til Nytte, vil efter vort Forslag hele den danske Ungdom haade den mandlige og den kvindelige, faa Del i den af os foreslaaede fysiske Opdragelse, hvilket sikkert vil øve en heldbringende Indflydelse paa den opvoksende Slægt og derved paa hele Nationen.“ Vi maatte vente, at disse Betragtninger maatte føre Socialdemokraterne til at se med megen Velvillie paa vort Forslag om Landstormen, og nu er ganske tilsvarende Betragtninger gjort gældende af Pædagoger. Jeg ser, at der i Bladet „København“'s Referat af et for nylig afholdt Møde af Pædagoger, hvor Dr. Kaper holdt Foredrag om dette Emne, staar, at det blev hilst med livligt Bifald. Det er i Virkeligheden ogsaa en god Tanke, den er taget op med megen Varme af udmærkede Befalingsmænd, og vi hilser for vort Vedkommende disse Bestræbelser med den største Glæde. Kunde der her til Gavn